

[Undervisnings- og forskningsministeren]

mærkningerne om oprettelse af Max Planck-lignende institutter, er et eksempel, som skal angive størrelsesordenen. Så kan vi få fred om det.

Men jeg kan desværre ikke derved leve op til det, som fru Elisabeth Arnold taler om. Det kan jeg altså ikke, for forskning har et elitært præg, og skal man gavne det bedste i dansk forskning, kan man ikke undgå, at der er nogle, der synes, at der er nogle andre, der får flere penge, end de gør. Det kan man ikke undgå. Men jeg synes, vi i fællesskab skulle sætte en tyk streg under, at selvfølgelig bør sådanne nye konstruktioner, hvad enten det nu er institutter eller centre, deltage i det vigtige arbejde med at uddanne unge forskere, måske også kandidatstuderende. Jeg synes ikke, vi skal lægge os for meget fast på det, for det er til syvende og sidst Grundforskningsfondens bestyrelse, som må finde ud af, hvad der bedst gavner dansk grundforskning. Men jeg synes, vi skal gøre opmærksom på, at det har vi politikere i hvert fald haft med i tankerne.

I øvrigt vil jeg sige, at vi på mit initiativ har haft nogle humanistiske forskningscentre og bioteknologiske forskningscentre i tilknytning til bestående institutioner. Det er klart, at også i disse forskningscentre har der været nogle, som har været lidt privilegerede i forhold til andre. Det kan da ikke undgås, men jeg skulle hilse fra de universiteter, der har haft disse forskningscentre, og sige, at dem har de været meget, meget glade for.

Nu skulle vi altså her gøre det muligt at etablere nogle endnu større, og da det skal være så få, for at de kan blive store nok, er det vigtigt, at vi løfter det op over forskningsrådene, for ellers skal vi politikere jo til at bestemme: Hvor meget skal det ene forskningsråd have, og hvor meget skal det andet have? Det er helt oplagt at løfte det op over forskningsrådene og at give fondens bestyrelse frihed til at designe pengeanvendelsen, så den giver det bedst mulige udbytte for dansk grundforskning inklusive forskeruddannelse og alt andet, der hører med til det.

Jeg vil også gerne gøre hr. Frank Jensen opmærksom på, at hvis plæneklipperbesparelser er uheldige, så er det, som hr. Filt Jensen kaldte bredsåning, lige så uheldigt, og det, jeg citerede fra Forskningspolitisk Råds formand, var jo netop en kraftig afstandtagen fra bredsåning.

Derfor er det inderlig uinteressant, når hr. Frank Jensen konstaterer, at man teoretisk set lige så godt kunne stoppe de 2 mia. kr. ned i statens store hul og så øge statens driftsudgifter med 200 mio. kr. Det er uinteressant, for det er lige netop den måde, vi ikke skal bruge de penge på. Det siger de rådgivere, som hr. Frank Jensen og jeg ved lov og ved udpegning – og jeg tror, vi er enige om, at det er et udmærket hold, vi har, og en udmærket formand for Forskningspolitisk Råd – har sat til at give os råd om den slags. Så lad os nu holde fast i det!

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg bare sige, at der allerøverst i § 1 står, at dette drejer sig om at styrke Danmarks økonomiske og erhvervsmæssige udviklingsevne. Det er det, der står i kapitlet om fondens oprettelse og formål. Så en eller anden effekt på Danmarks økonomiske og erhvervsmæssige udviklingsevne skal det have, men jeg sagde jo også under behandlingen af det tidligere forslag, at derved er det jo ikke indskrænket til økonomi og til teknik og til naturvidenskab, på ingen måde. Det kan godt være, at på visse felter har den humanistiske forskning større betydning for Danmarks økonomiske og erhvervsmæssige udviklingsevne end meget af den forskning, der foregår inden for det økonomiske område. Så det behøver vi ikke at blive uenige om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg beklager dybt, at det igen lykkedes ministeren at misforstå, hvad jeg sagde, og overhøre andre ting, som jeg sagde. Jeg sagde udtrykkeligt i mit første indlæg, at vi synes, det er helt i orden at uddele store klumper af penge til fremragende forskningsmiljøer og altså ikke gå ind for bredsåning.

Jeg har sagt, at det kunne være et problem, at man konstruerede nye institutter, der konstrueret som institutter konkurrerer om personalet, om de fremragende forskere, der faktisk også findes på vores offentlige institutioner. Det er dér, jeg mener at vi kan få et problem, og det er jeg helt overbevist om at vi kan løse i fællesskab, når udvalgsarbejdet går i gang.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal bekræfte, at jeg er enig med ministe-